Oikeustapauskokoelma

JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS
GIOVANNI PITRUZZELLA
21 päivänä tammikuuta 2021 [1]

Yhdistetyt asiat C-53/19 P ja C-65/19 P

Banco Santander, SA ja
Santusa Holding, SL
vastaan
Euroopan komissio (C-53/19 P)
ja
Espanjan kuningaskunta
vastaan
Banco Santander, SA,
Santusa Holding, SL ja

Euroopan komissio (C-65/19 P)

Muutoksenhaku – Yhteisöveroa koskevat säännökset, joiden nojalla Espanjassa verotuksellisesti asuvat yritykset voivat vähentää kuluna liikearvon, joka seuraa omistusosuuksien hankkimisesta ulkomailla verotuksellisesti asuvista yrityksistä – Valtiontuen käsite – Valikoivuus

1. Käsiteltävissä yhdistetyissä asioissa on kyse valituksista, jotka Banco Santander, SA ja Santusa, SL (jäljempänä Banco Santander ja Santusa) (asia C-53/19 P) ja Espanjan kuningaskunta (asia C-65/19 P) ovat tehneet 15.11.2018 annetusta tuomiosta Banco Santander ja Santusa v. komissio [2] (jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi Banco Santanderin ja Santusan SEUT 263 artiklan nojalla nostaman kanteen, jossa vaadittiin kumoamaan Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan rahallisen liikearvon kirjaamisesta kuluksi 12.1.2011 annetun komission päätöksen 2011/282/EU [3] (jäljempänä riidanalainen päätös) 1 artiklan 1 kohta ja toissijaisesti tämän päätöksen 4 artikla.

[1] Alkuperäinen kieli: italia.

[2] T-399/11 RENV, EU:T:2018:787.

[3] Päätös C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (EUVL 2011, L 135, s. 1). Tähän päätökseen on tehty oikaisut 3.3.2011 ja 26.11.2011.

2. Nyt käsiteltävät valitukset ovat osa kahdeksaa rinnakkaista asiaa, joissa vaaditaan kumoamaan tuomiot, joilla unionin yleinen tuomioistuin hylkäsi kanteet, joita eräät espanjalaisyhtiöt olivat nostaneet joko riidanalaisesta päätöksestä tai Espanjan soveltamasta, omistusosuuden hankkimisesta ulkomaisissa kohteissa johtuvan liikearvon kirjaamisesta kuluksi tehdystä komission päätöksestä 2011/5/EY [4] (jäljempänä 28.10.2009 tehty päätös).

I Tosiseikat, riidanalainen toimenpide ja riidanalainen päätös

3. Euroopan parlamentin jäsenten esitettyä Euroopan komissiolle useita kirjallisia kysymyksiä vuosina 2005 ja 2006 ja yksityisen toimijan tehtyä komissiolle kantelun vuonna 2007 komissio päätti 10.10.2007 aloittaa nykyisen SEUT 108 artiklan 2 kohdan mukaisen muodollisen tutkintamenettelyn (jäljempänä menettelyn aloittamista koskeva päätös) [5] Espanjan yhteisöverolain (Ley del Impuesto sobre Sociedades) 12 §:n 5 momentissa säädetystä säännöksestä, joka lisättiin kyseiseen lakiin verotuksellisten, hallinnollisten ja sosiaalisten toimenpiteiden toteuttamisesta 27.12.2001 annetulla lailla 24/2001 (Ley 24/2001, de Medidas Fiscales, Administrativas y del Orden Social) [6] ja sisällytettiin yhteisöverolain koonnoksen hyväksymisestä 5.3.2004 annetulla kuninkaan asetuksella 4/2004 (Real Decreto Legislativo 4/2004, por el que se aprueba el texto refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades, jäljempänä TRLIS-säädös) (jäljempänä riidanalainen toimenpide). Riidanalaisen toimenpiteen mukaisesti Espanjassa verovelvollinen yritys, joka hankkii vähintään viiden prosentin omistusosuuden ”ulkomaisesta yhtiöstä” ja omistaa kyseisen osuuden yhtäjaksoisesti vähintään vuoden ajan, voi vähentää tästä johtuvan rahallisen [7] liikearvon [8] kuluna kyseisen yrityksen yhteisöveron määräytymisperusteesta. Riidanalaisessa toimenpiteessä täsmennetään myös, että jotta yhtiötä voidaan pitää ”ulkomaisena yhtiönä”, sen on oltava velvollinen maksamaan samanlaista veroa kuin Espanjassa sovellettava vero ja sen tulojen on oltava peräisin pääasiassa ulkomailla harjoitettavasta yritystoiminnasta.

4. Komissio päätti Euroopan unionissa toteutettuja omistusosuuksien hankintoja koskevan muodollisen tutkintamenettelyn 28.10.2009 tekemällään päätöksellä. Kyseisessä päätöksessä komissio totesi, ettei Espanjan riidanalaisen toimenpiteen nojalla toteuttama tukijärjestelmä soveltunut sisämarkkinoille niiden tukien osalta, joita oli myönnetty edunsaajille unionin sisäisiin omistusosuuksien hankintoihin.

5. Komissio piti kuitenkin muodollisen tutkintamenettelyn avoinna unionin ulkopuolella toteutettujen omistusosuuksien hankintojen osalta, koska Espanjan viranomaiset olivat luvanneet esittää uusia seikkoja. Menettelyn tämä osa päätettiin riidanalaisella päätöksellä. Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tukijärjestelmä, jonka Espanja on toteuttanut riidanalaisen toimenpiteen nojalla, ei sovellu sisämarkkinoille ”niiden tukien osalta, joita on

[4] C 45/07 (ex NN 51/07, ex CP 9/07) (EUVL 2011, L 7, s. 48). Muut asiat, joista esitän tänään ratkaisuehdotukseni, ovat yhdistetyt asiat C-51/19 P, World Duty Free Group ja C-64/19 P, Espanja v. komissio sekä asiat C-50/19 P, Sigma Alimentos Exterior v. komissio, C-52/19 P, Banco Santander v. komissio, C-54/19 P, Axa Mediterranean v. komissio ja C-55/19 P, Prosegur Compañía de Seguridade v. komissio.

[5] EUVL 2007 C 311, s. 21.

[6] BOE nro 61, 11.3.2004, s. 10951.

[7] Riidanalaisen päätöksen 29 perustelukappaleessa todetaan, että Espanjan verojärjestelmässä rahallisella liikearvolla tarkoitetaan liikearvoa, joka olisi syntynyt, jos osuudet omistava yritys ja kohdeyritys olisivat sulautuneet yhteen.

[8] Riidanalaisen päätöksen 27 perustelukappaleen mukaan liikearvolla tarkoitetaan ”arvoa, joka muodostuu liikenimen hyvästä maineesta, hyvistä asiakassuhteista, työntekijöiden ammattitaidosta ja muista vastaavista tekijöistä, joiden voidaan odottaa tuottavan tulevaisuudessa ilmeistä suurempia tuloja”, ja joka vastaa ”kohteen hankinnasta maksettua hintaa, joka ylittää yrityksen omaisuuden markkina-arvon” ja joka on Espanjan kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti kirjattava erillisenä aineettomana omaisuuseränä heti, kun hankinnan tehnyt yritys ottaa kohdeyrityksen määräysvaltaansa.

myönnetty unionin ulkopuolisia hankintoja tehneille edunsaajille”.[9] Edellä mainitun artiklan 4 kohdan mukaan ”tukijärjestelmässä säädetyn kuluksi kirjaamisen ajan voidaan edelleen soveltaa verovähennyksiä, joita edunsaajat hyödyntävät TRLIS-säädöksen 12 §:n 5 momentin nojalla, tämän päätöksen Euroopan unionin virallisessa lehdessä tapahtuneeseen julkaisupäivään mennessä tehdyissä unionin ulkopuolisissa hankinnoissa, jotka liittyvät suorassa tai välillisessä määräysvallassa oleviin enemmistöomistusosuuksiin ulkomaisissa, Kiinaan, Intiaan ja muihin sellaisiin maihin, joiden osalta on osoitettu tai voidaan osoittaa selviä oikeudellisia esteitä rajat ylittäville yritysten yhdistymisille, sijoittautuneissa yrityksissä”. Riidanalaisen päätöksen 4 artiklan 1 kohdassa velvoitetaan perimään ”1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun järjestelmän mukaisesti verovähennyksenä myönnetty soveltumaton tuki takaisin tuensaajilta, joiden unionin ulkopuolisina hankintoina hankkimat omistusoikeudet ulkomaisissa yrityksissä eivät täytä 1 artiklan 2–5 kohdassa määriteltyjä ehtoja”.

II Asian käsittely unionin yleisessä tuomioistuimessa ja valituksenalainen tuomio

6. Banco Santander ja Santusa nostivat unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 29.7.2011 toimittamallaan kannekirjelmällä kanteen, jossa ne vaativat riidanalaisen päätöksen kumoamista. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kanteen 7.11.2014 antamallaan tuomiolla Banco Santander ja Santusa v. komissio[10] (jäljempänä tuomio Banco Santander ja Santusa v. komissio) sillä perusteella, että komissio oli soveltanut virheellisesti SEUT 107 artiklan 1 kohdassa määrättyä valikoivuusedellytystä. Unionin yleinen tuomioistuin kumosi lisäksi 28.10.2009 tehdyn päätöksen 7.11.2014 antamallaan tuomiolla Autogrill España v. komissio[11] (jäljempänä tuomio Autogrill España v. komissio).

7. Komissio valitti tuomiosta Banco Santander ja Santusa v. komissio unionin tuomioistuimen kirjaamoon 19.1.2015 toimittamallaan valituskirjelmällä. Kyseinen valitus rekisteröitiin numerolla C-21/15 P ja yhdistettiin numerolla C-20/15 P rekisteröityyn valitukseen, jonka komissio oli tehnyt tuomiosta Autogrill España v. komissio. Saksan liittotasavalta, Irlanti ja Espanjan kuningaskunta hyväksyttiin 19.5.2015 annetuilla unionin tuomioistuimen presidentin päätöksillä väliintulijoiksi yhdistetyissä asioissa tukemaan WDFG:n sekä Banco Santanderin ja Santusan vaatimuksia. Unionin tuomioistuin antoi 21.12.2016 tuomion komissio v. World Duty Free Group ym.[12] (jäljempänä tuomio WDFG), jolla kumottiin tuomio Banco Santander ja Santusa v. komissio ja palautettiin asia unionin yleiseen tuomioistuimeen ja jossa määrättiin, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin. Unionin tuomioistuin kumosi myös tuomion Autogrill España v. komissio.

[9] Riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 2 kohdassa jätettiin soveltumattomuutta koskevan toteamuksen ja takaisinperintämääräyksen ulkopuolelle edunsaajien unionin ulkopuolisissa hankinnoissa hyödyntämät, riidanalaisen toimenpiteen nojalla myönnetyt verovähennykset, ”jotka liittyvät suoriin tai välillisiin oikeuksiin ulkomaisissa yrityksissä ja jotka täyttivät tukijärjestelmän ehdot ennen 21 päivää joulukuuta 2007 lukuun ottamatta ehtoa, joka edellyttää omistusosuuksien omistamista keskeytyksettä vähintään vuoden ajan”. Komissio nimittäin katsoi, että edellä mainittuun päivämäärään saakka (eli siihen päivään asti, jona muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskeva päätös julkaistiin EUVL:ssä) riidanalaisen toimenpiteen edunsaajilla oli perusteltu luottamus toimenpiteen laillisuuteen (ks. riidanalaisen päätöksen 186–199 perustelukappale).

[10] T-399/11, EU:T:2014:938.

[11] T-219/10, EU:T:2014:939.

[12] C-20/15 P ja C-21/15 P, EU:C:2016:981.

8. Unionin yleinen tuomioistuin antoi 15.11.2018 valituksenalaisen tuomion, jolla hylättiin Banco Santanderin ja Santusan kanne ja jossa velvoitettiin viimeksi mainitut vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluistaan ja korvaamaan komission oikeudenkäyntikulut sekä todettiin, että Saksan liittotasavalta, Irlanti ja Espanjan kuningaskunta vastaavat kukin omista oikeudenkäyntikuluistaan. [13]

III Asian käsittely unionin tuomioistuimessa ja asianosaisten vaatimukset

9. Nyt käsiteltävistä valituksista toisen ovat tehneet Banco Santander ja Santusa unionin tuomioistuimen kirjaamoon 25.1.2019 toimittamallaan valituskirjelmällä ja toisen on tehnyt Espanjan kuningaskunta unionin tuomioistuimen kirjaamoon 29.1.2019 toimittamallaan valituskirjelmällä.

10. Asiassa C-53/19 Banco Santander ja Santusa vaativat, että valituksenalainen tuomio kumotaan, että riidanalainen päätös kumotaan niiden unionin yleisessä tuomioistuimessa nostaman kanteen hyväksymisen johdosta ja että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Espanjan kuningaskunta vaatii, että Banco Santanderin ja Santusan valitus hyväksytään, että valituksenalainen tuomio kumotaan ja että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Asiassa C-65/19 Espanjan kuningaskunta vaatii, että valituksenalainen tuomio kumotaan, että riidanalaisen päätöksen 1 artiklan 1 kohta kumotaan siltä osin kuin siinä katsotaan riidanalaisen toimenpiteen olevan valtiontukea ja että komissio velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Saksan liittotasavalta vaatii molemmissa asioissa, että valitukset hyväksytään. Komissio vaatii molemmissa asioissa, että valitukset hylätään ja valittajat velvoitetaan vastaamaan oikeudenkäyntikuluista.

IV Asian tarkastelu

A Alustavat huomautukset

11. Verotoimenpiteiden valikoivuutta koskevan oikeuskäytännön nykytilanteen tarkastelun ja erityisesti unionin tuomioistuimen kehittämän, valikoivuuden arvioinnin kolmivaiheisen menetelmän kuvauksen osalta viittaan seikkoihin ja arviointiperusteisiin, jotka mainitaan yhdistetyissä asioissa C-51/19 P, World Duty Free Group v. komissio ja C-64/19 P, Espanja v. komissio tänään antamani ratkaisuehdotuksen 11–21 kohdassa. Banco Santanderin ja Santusan sekä Espanjan esittämiä väitteitä tarkastellaan noiden seikkojen ja arviointiperusteiden valossa. Siltä osin kuin on kyse tuomion WDFG vaikutuksista näiden valitusten tutkimiseen, viittaan kyseisen ratkaisuehdotuksen 23–27 kohtaan.

[13] Saksan liittotasavalta, Irlanti ja Espanjan kuningaskunta eivät alun perin olleet väliintulijoina unionin yleisessä tuomioistuimessa, mutta ne ovat väliintulijoina menettelyssä, jonka unionin yleinen tuomioistuin aloitti unionin tuomioistuimen kumottua sen tuomion ja palautettua asian sen käsiteltäväksi, koska ne hyväksyttiin väliintulijoiksi unionin tuomioistuimessa muutoksenhakumenettelyn yhteydessä.

B Valitusten tarkastelu

12. Banco Santander ja Santusa sekä Espanjan kuningaskunta esittävät valitustensa tueksi yhden ainoan valitusperusteen, joka koskee SEUT 107 artiklan 1 kohdan virheellistä tulkintaa valikoivuusperusteen osalta. Kumpikin valitusperuste koostuu useasta osasta: Banco Santanderin ja Santusan ainoa valitusperuste käsittää neljä ensisijaista ja kaksi toissijaista osaa ja Espanjan kuningaskunnan ainoa valitusperuste käsittää neljä osaa.

13. Banco Santanderin ja Santusan valitusperusteen neljän ensisijaisen osan yhteydessä esitetyt väitteet sekä Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen neljän osan yhteydessä esitetyt väitteet ovat suurelta osin yhteneviä tai päällekkäisiä. Näin ollen kyseiset väitteet voidaan jakaa ryhmiin ja tutkia yhdessä. Sen jälkeen tutkin Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen toissijaisesti esitetyt osat.

1. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen ensimmäinen ja toinen osa: viitejärjestelmän määrittelyssä tehty virhe

14. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä esitetyt väitteet sekä Espanjan ainoan valitusperusteen ensimmäisen ja toisen osan yhteydessä esitetyt väitteet koskevat valikoivuuden arvioinnin ensimmäistä vaihetta, joka koskee viitejärjestelmän määrittämistä. Viitejärjestelmän käsitteen ja sen määrittämisessä sovellettavien perusteiden osalta viittaan huomioihin, jotka esitän yhdistetyissä asioissa C-51/19 P, World Duty Free Group v. komissio ja C-64/19 P, Espanja v. komissio tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 37–51 kohdassa.

a) Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan ensimmäinen väite ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen ensimmäinen osa

15. Koska Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan ensimmäisen väitteen ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä esitetyt väittämät sekä näiden väittämien tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan ensimmäisen väitteen ja Espanjan kuningaskunnan asiassa C-64/19 P esittämän ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin kyseisissä yhdistetyissä asioissa tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 52–59 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan ensimmäisen väitteen ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan.

b) Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan toinen väite ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen toinen osa

16. Koska Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan toisen väitteen ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen toisen osan yhteydessä esitetyt väittämät sekä näiden väittämien tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan toisen väitteen ja Espanjan kuningaskunnan asiassa C-64/19 esittämän ainoan valitusperusteen toisen osan

yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin kyseisissä yhdistetyissä asioissa tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 62–82 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan toisen väitteen ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen toisen osan.

c) Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan kolmas väite

17. Koska nyt tarkasteltavan väitteen yhteydessä esitetyt väittämät ja niiden tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan kolmannen väitteen yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin yhdistetyissä asioissa C-51/19 P ja C-64/19 P tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 85–87 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen ensimmäisen osan kolmannen väitteen.

2. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen toinen osa ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen kolmas osa: virhe määritettäessä päämäärää, jonka perusteella rinnastettuus on tutkittava

18. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen toisen osan ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen kolmannen osan yhteydessä esitetyt väitteet koskevat valituksenalaisen tuomion 144–165 kohtaa, ja niissä riitautetaan kyseisen tuomion perustelut, joihin unionin yleinen tuomioistuin tukeutui määrittäessään viitejärjestelmän päämäärän ja tutkiessaan tämän päämäärän valossa, olivatko riidanalaisella toimenpiteellä aikaan saadusta edusta hyötyneiden yritysten ja sen ulkopuolelle jäävien yritysten tilanteet rinnastettavissa toisiinsa.

19. Koska Banco Santanderin ja Santusan sekä Espanjan kuningaskunnan valitusten nyt tarkasteltavien osien yhteydessä esitetyt väittämät ja niiden tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen toisen osan ja Espanjan kuningaskunnan asiassa C-64/19 P esittämän ainoan valitusperusteen kolmannen osan yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin kyseisissä yhdistetyissä asioissa tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 91–106 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen toisen osan ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen kolmannen osan.

3. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kolmas osa ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen neljäs osa: todistustaakan jaossa tehty oikeudellinen virhe

20. Koska Banco Santanderin ja Santusan sekä Espanjan valitusten nyt tarkasteltavien osien yhteydessä esitetyt väittämät ja niiden tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen kolmannen osan ja Espanjan kuningaskunnan asiassa C-64/19 P esittämän ainoan valitusperusteen neljännen osan yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin kyseisissä yhdistetyissä asioissa tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 109 ja 110 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä

kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kolmannen osan ja Espanjan kuningaskunnan ainoan valitusperusteen neljännen osan.

4. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen neljäs osa: oikeasuhteisuus

21. Koska Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kyseisen osan yhteydessä esitetyt väittämät sekä niiden tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen neljännen osan yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin yhdistetyissä asioissa C-51/19 P ja C-64/19 P tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 112 ja 113 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen neljännen osan.

5. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen viides osa: syy-yhteys

22. Koska Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kyseisen osan yhteydessä esitetyt väittämät sekä niiden tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen viidennen osan yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin yhdistetyissä asioissa C-51/19 P ja C-64/19 P tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 114–117 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen viidennen osan.

6. Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kuudes osa: toimenpiteen erotettavuus

23. Koska Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kyseisen osan yhteydessä esitetyt väittämät sekä niiden tueksi esitetyt perustelut ovat samat kuin World Duty Free Groupin asiassa C-51/19 P esittämän ainoan valitusperusteen kuudennen osan yhteydessä esitetyt, tyydyn viittaamaan niiden tutkimisen osalta soveltuvin osin edellä mainituissa yhdistetyissä asioissa tänään esittämäni ratkaisuehdotuksen 119–122 kohtaan. Näiden samojen kyseisissä kohdissa esitettyjen perustelujen perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää myös Banco Santanderin ja Santusan ainoan valitusperusteen kuudennen osan.

7. Banco Santanderin ja Santusan sekä Espanjan kuningaskunnan valituksia koskeva päätelmä

24. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan sekä Espanjan kuningaskunnan valitukset kokonaisuudessaan.

V Oikeudenkäyntikulut

25. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 2 kohdan mukaan on niin, että jos valitus on perusteeton, unionin tuomioistuin tekee ratkaisun oikeudenkäyntikuluista. Edellä mainitun työjärjestyksen 138 artiklan 1 kohdassa, jota sovelletaan saman työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla soveltuvin osin unionin yleisen tuomioistuimen tuomiosta tehdyn valituksen käsittelyyn unionin tuomioistuimessa, määrätään, että asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on tätä vaatinut. Koska ehdotan, että

unionin tuomioistuin hylkää Banco Santanderin ja Santusan sekä Espanjan kuningaskunnan valitukset, viimeksi mainitut on mielestäni velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut komission vaatimusten mukaisesti. Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 184 artiklan 4 kohdan mukaan on niin, että ”jos ensimmäisessä oikeusasteessa väliintulijana esiintynyt ei ole valittanut ratkaisusta, se voidaan velvoittaa vastaamaan oikeudenkäyntikuluista muutoksenhakuasteessa vain, jos se on osallistunut asian käsittelyn kirjalliseen tai suulliseen vaiheeseen unionin tuomioistuimessa. Jos tässä tarkoitettu asianosainen osallistuu oikeudenkäyntiin, unionin tuomioistuin voi määrätä, että se vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.” Näin ollen ehdotan, että unionin tuomioistuin toteaa, että Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

VI Ratkaisuehdotus

26. Kaiken edellä esitetyn perusteella ehdotan, että unionin tuomioistuin hylkää valitukset, velvoittaa Banco Santanderin ja Santusan ja Espanjan kuningaskunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut sekä toteaa, että Saksan liittotasavalta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.